

Un manifest al anti-realității

Sufletismul (=soulism), sau cum mai este denumit, anarho-antirealismul, este un curent de gândire anarhist care consideră realitatea și legile naturale a fi ierarhii nejuste. Principiul elementar al anarhismului este faptul că ierarhiile în care un singur individ deține putere asupra celuilalt nu se autojustifică. Ele trebuie să se justifice printr-o treabă eficientă și trebuie să le putem distruge în orice moment. Părerea sufleteștilor este că acest principiu nu trebuie aplicat doar oamenilor, ci și lumii însăși. Acesta este fundamentul sufletismului.

Povestea sufletismului începe cu povestea realității. Să fii real *realmente* este să ai o existență obiectivă. În acest manifest, termenul „realitate” va fi folosit în mai multe feluri. În primul rând, va fi folosit cu referire la o experiență care este considerată reală. În al doilea rând, va fi folosit cu referirea la întreaga experiență a lumii ca fiind reală. Aceasta este realitatea *fiecărui individ*. În al treilea rând, va fi folosit cu referire la experiența lumii ca fiind reală așa cum societatea se așteaptă și așa cum este impusă asupra societății întregi. Aceasta este realitatea *prin consens*. Să fii real *din punct de vedere social* este să fii parte din realitatea prin consens.

Cuvintele „consens” și „consimțământ” vin din aceeași etimologie, însă nu trebuie să le încurcăm între ele. Consensul poate fi impus prin forță, cel puțin în sensul folosit aici. Odată, consensul realității a fost că Soarele se învârtea în jurul Terrei. Nu este o propoziție obiectiv adevărată, dar prin considerarea acesteia și prin experiența mapamondului în acest fel, a fost realitate, și cei care nu erau de acord erau uneori persecutați. Aceasta este construirea consensului în scopul naturii realității.

Vă puteți întreba cum se poate ca ceva să fie în același timp real și neadevărat. Să considerăm natura minții umane. Suntem minți construite din informație. Lumea, sau cel puțin cum majoritatea o cred să existe, este compusă din materie. Materia și informația nu pot interacționa direct. În schimb, simțurile și creierele noastre creează o lume alcătuită din informație pentru a reprezenta lumea exterioară, iar asta este ce trăim. Interfața aceasta a fost modelată de evoluție pentru a ne crește șansele supraviețuirii și ale reproducerii. Nu ni s-a oferit de sus cu intenția de a reprezenta perfect lumea. Ce este în mod obiectiv adevărat este de neștiut, fundamental vorbind. Noi putem doar să percepem felurile prin care interfața noastră plină de erori interpretează toate datele. Când vorbim despre realitate, vorbim despre propriile noastre trăiri. Nu există limbaj care să descrie lumea dincolo de interfața noastră într-o claritate perfectă. Până și asumptii elementare precum existența obiectivă a timpului spațial pot fi puse la întrebare.

Așa cum am sugerat mai sus, consensul realității este puternic influențat de tradițiile creștinismului roman în Europa. Timp de o mie de ani, de acolo ne-au provenit ideile asupra adevărului și universului. Cel puțin pentru cei care sunt europeni. Restul lumii a avut tradiții indigene care descriu natura lumii în mii de căi diferite. Mii de consensuri ale realității.

Apoi, acestea au fost distruse. Coloniștii veniți din Europa nu au adus doar puști și boli, ci și cărți, profesori, biblii și preoți. Au adus cu ei o mentalitate a realității. Religii și limbi și culturi au fost distruse. Ideile noastre esențiale cu privire la structura universului au fost șterse de pe glob în numele „progresului.” În Australia, acest proces a continuat până în anii 1970 în cel mai strigător mod. Până atunci, copiii aborigeni au fost duși cu forța de la părinții lor și trimiși de guvern în familii de albi, în școli pentru albi. Rațiunea lor era să „civilizeze” copiii. Dacă le ucidem limba, cultura, religia și istoria,

atunci că probabil îi putem „salva” de la „neglijență”. Intenția a fost clar să le distrugă consensul realității. A fost un genocid.

Deci, sosim în prezent, cu nenumărate lumi subiective care au fost sau sunt pe cale de dispariție. Tradițiile ideilor metafizice, universale, morale, religioase și identitare au fost aduse la punctul dispariției sau mai departe în mare parte din lume. Ce avem în locul lor? Realitatea conformă consensului european. Influențată mai întâi de Biserica Catolică și mai târziu de filozofia gânditorilor iluminați, aplicarea așa-zisului „raționalism”, cu toate prejudeciile culturale ale acestuia fiind induse în „logica” acestora. Și chiar și în paradigma științei empirice moderne.

Cei care au studiat istoria rasismului vor fi foarte familiarizați cu pseudoștiințele frenologiei, ale arianismului, ale rasismului științific și ale eugeniei. De amintit că realitatea așa cum o percepem este construită de minte. Când aplicăm adunare de dovezi empirice către o construcție care este rasistă, o să găsim rasism. Vom putea găsi o bază științifică pentru rasism atât timp cât credem în el. Dacă, în schimb, ar fi să credem în empatie, toleranță și bunătate, vom găsi dovezi pentru acestea.

Din nou, sufleteștii cred în primul și primul rând că viețile noastre nu ar trebui să fie guvernate de ierarhiile nejuste ale realității. Studiind istoria, o să descoperiți pe cont propriu că realitatea prin consens este condusă de atitudinile dominante ale societății, fie ele pline de ură sau de toleranță. Prima concluzie este, deci, clară: Luați puterea asupra realității pentru voi înșivă/înșive. Alegeți bunăvoința și răspândiți-o în valorile tuturor pe care îi veți întâlni. Credeți într-o realitate bună, iar știința vă va arăta aceeași bunătate. Așa făuriți o realitate mai bună.

A doua concluzie e mai puțin aparentă. Decât dacă sunteți anarhiști. Anarhiștii înțeleg cât pericolul, cât și influența coruptă a puterii. Nu este destul să dăm puterea realității oamenilor potriviți și să sperăm că ne vor governa viețile cu respect. Ceea ce este necesar este distrugerea uneltei care dă celor puternici și mai multă putere decât ceea ce au deja. Distrugeți realitatea. Aici este punctul în care sufletismul devine interesant.

Ce înseamnă a distruge realitatea? Așa cum am subliniat anterior, realitatea este experiența considerată existentă din punct de vedere obiectiv. Tot ce trebuie să facem este să nu o mai considerăm în acest fel. Să nu mai credem că există în mod obiectiv. Să recunoaștem că este o creație a propriilor noastre simțuri și că nu prea avem informații cu privire la cât de bine simțurile noastre prezintă o lume externă. Putem să ne luăm simțurile în serios fără a le lua de-a binelea. Dacă ar fi să văd un crocodil ieșind din iaz înspre mine, știu că viața îmi este în pericol. Știu acest fapt deoarece simțurile au evoluat ca să mă țină în viață și că mă pot încrede în ele în situații disperate. Însă, este crocodilul real? Nu, e un simbol creat de osul occipital. *Ceva* este acolo, dar nu este un crocodil. Conceptul că există un lucru precum un crocodil are sens doar în interfața noastră evoluționară.

Să zicem că folosiți un computer cu Windows. Vreți să deschideți un program, așadar dați clic pe butonul de Start și dați scroll în josul listei. Sunt programele pe care le aveți locat fizic înăuntrul butonului de Start pe ecran? Nu, ele sunt zero și unu pe unitatea hard drive, în calculatorul dedesubtul biroului. Puteți lua interfața în serios, dar nu pe bune.

Să luăm ca exemplu un sceptic, în această lume ipotetică unde oamenii iau ecranele computerelor literalmente. Scepticul nostru declară, „desigur că știu că iconițele de pe ecranul calculatorului meu sunt o iluzie! Mi-am luat o lupă, am apropiat-o de ecran și am găsit mici pixeli care erau componenta

calculatorului. Din pixeli sunt făcute programele și fișierele!” Scepticul acesta face eroarea elementară de a lua o reprezentare de-a binelea. Doi la mână – spațiul dimensional există pe ecranul său deoarece e mai ușor de înțeles. Datele de pe hard drive nu sunt aranjate dublu dimensional. Întreaga sa percepție a ceea ce consideră timp și spațiu este distorsionată la un nivel elementar.

Aceste exemple sunt luate din cartea lui David Hoffman, „The Case Against Reality” („Argumentul împotriva realității”). Dacă cineva dorește o bază științifică asupra teoriei sufletiste, este un punct de plecare excelent.

Și cum implementăm aceste idei? Cum transformăm din teorie în practică? Nu mai ne luăm percepțiile de-a gata. Știu o persoană transgender care are genul fluid. Uneori se simte bărbat. Alteori, este femeie. Majoritatea timpului, sunt non-binari. Cu toții suntem învățați de la o vârstă fragedă să percepem oamenii fie ca bărbați, fie ca femei și să ne formăm percepții rigide asupra genului unei persoane. Când vorbim despre prietenul meu cu genul fluid, felul acesta de a cugeta este jignitor. În cel mai rău caz, poate să provoace disforie rezultând în suicid. Din fericire, sufletismul ne poate ajuta.

În primul rând, pur și simplu recunosc că percepția asupra prietenului meu ca fiind strict bărbat sau femeie este neadevărată. Pot să o simt, dar nu e reală – nimic nu este. În al doilea rând, îmi exercit voința ca să-mi schimb percepțiile ca să mi să supună acesteia. Și ce vreau este bunătatea, să îi văd pe alții după cum doresc aceștia. Ia ceva exercițiu, dar beneficiile sunt clare. Pentru cei în afara unei concepții binare asupra genului, este fără de preț. Chiar salvatoare de vieți.

Sufletismul, de asemenea, ne poate ajuta să câștigăm bătălii ideologice contra transfobilor care ne-ar răni prietenii trans. Oricare argument pe care l-ar face, putem doar să alegem să nu le recunoaștem ca fiind reale. Orișicare adevăr s-ar ascunde în aserțiunile lor este subiectiv și este alegerea noastră să-l acceptăm sau nu. Genul, exact ca realitatea consensului, este un construct social. Avem puterea alegerii asupra experienței noastre cu genul, iar acest exemplu este unul marcant pentru alții.

Unii indivizi, denumiți *otherkin* (termenul derivă din cuvintele „other” = „altul” și „kin” = neamuri, strămoși, în acest caz faptul că nu au legături sau rădăcini în specia umană), nu au drept identitate umanitatea deoarece făcând acest lucru poate conduce la disforie sau potențial suicid. Aproape toate celelalte filozofii politice le refuză identitățile pe prisma realismului și mențin umanitatea ca fiind parte din realitatea obiectivă și credibilă. Nu și sufletiștii. Noi suntem aliații celor *otherkin* grație nerecunoașterii realității umanității ca fiind adevărată și știm că perceperea altora ca oameni este o alegere.

Unii, care sunt denumiți oameni plurali (suferă de boli precum tulburare de identitate disociativă, dar nu numai) au mai mult de o persoană care împărtășesc un creier. Și uneori, rareori, o persoană răspândită în mai mult de un corp. Sufletiștii sunt aliații oamenilor plurali mulțumită faptului că nu vedem realitatea crezului în „o persoană pe trup” ca fiind veridică. Avem în minte idea că perceperea unei persoane e o alegere, nefiind dependentă de un corp.

Suntem aliații celor din spectrul schizoafectiv și cei cu tulburări psihotice, precum schizofrenia. Tratamentele date de medici pentru tulburări psihotice mereu se concentrează pe efectele negative ale tulburării asupra pacienților și celorlalți. Sunt pentru a preveni orice problemă, nu pentru a promova un crez. Ideologiile realiste pot să aibă o problemă cu acest lucru. Sufletiștii sunt aliații celor neurodivergenți și celor cu psihoză. Golul nostru este să preluăm controlul percepției asupra realității de

la boală și să îl punem în mâinile celui suferind, nu în cele ale societății sau ale guvernului. Nu e mereu practic, dar credem că este mult mai empatic, iar noi trebuie să punem empatia și nevoile pacientului pe primul loc. Conformismul e nenecesar.

Suntem aliații raselor marginalizate; oamenilor de culoare. Recunoaștem că rasele sunt construcții sociale care au fost de multe ori folosite ca arme ideologice de actori răuvoitori de-a lungul istoriei. Identitățile culturale sunt invaluabile la un nivel personal și comunitar. Trebuie protejate. Însă cele rasiale sunt de obicei aplicate din exterior, de cei care au puterea asupra consensului realității, iar când se întâmplă acest lucru, **este obligatoriu** să îl chestionăm. Scopul este distrugerea ideii că aceste idei culturale sunt adevăr obiectiv. Să crezi în rase biologice sau esențiale nu are loc în ideologia noastră. Nici supremația, care are o ierarhie. Chestionarea rasei este cheia liberării. Păstrați ce e bine, aruncăm ce e dăunător. Căutați justiție pentru cei marginalizați. Făuriți o societate bazată pe respect mutual și libertate care își poate proteja toți membrii.

Suntem aliații comunității queer. Iubirea este iubire. Genul e un construct. Dăm valoare experiențelor subiective a tuturor identităților de gen, sex și romantice. Valorificăm libertatea indivizilor intersex de a trăi fără a le avea corpurile sau identitățile schimbate de alții. Sufletistii nu au nicio problemă cu practicile BDSM sau majoritatea fetișurile sexuale și nonsexuale. Ierarhiile consensuale nu sunt nedrepte, atât timp cât consințământul entuziast este menținut cu cea mai mare grijă.

Suntem aliații tuturor celor care sunt religioși, în special celor ale căror creduri sunt cele mai marginalizate. Distrugerea unei vederi obiective a realității face loc unei imense diversități de creduri spirituale. Și, de fapt, dacă nicio credință nu e luată drept obiectivă, atunci e posibil să credem în toate zeitățile și toate narativele spirituale la un loc. Singurele credințe neacceptate sunt cele care stabilesc ierarhii nedrepte, în special cele de gen sau rasă cum e comun în unele religii. Existența zeităților este permisibilă în sufletism. Sufletismul nu are niciun fel de problemă cu ierarhii divine formate în urma consințământului explicit. Este o poziție care uneori poartă numele de ateism – distrugerea zeităților nedrepte și atitudinea chestionării tuturor divinităților asupra nedreptății.

Venind vorba de religie, am sosit la ceea ce consider cea mai interesantă parte a sufletismului. Teoria metafizică. Definirea magiei este importantă în acest caz, și pentru o definiție adânc sufletistă, să luăm drept definiție următoarele: „Magia este un fenomen observabil cauzat de lucruri care sunt ireale.” Definiția aceasta este importantă pentru că are logică în mai multe realități. Un vrăjitor din lumea *Dungeons and Dragons* este, în tărâmul faer nativ, un fel de savant. Un învățat care examinează mecanicile fabricii din care se derivă magia întregă. Acum, pentru noi, ideea de făurire a unei mingi de foc din guano de liliac și o incantație este una magică, pentru că vrăjitorii sau fabricarea magiei sau baghetele nu sunt reale. Asemeni, blestemul antic al lui Cain care a cauzat morții să se scoale din morminte și să bea sângele virginilor e magie pentru că blestemele nu sunt reale. Magia aceasta nu e nici ea reală din cauză că nu credem în fenomenele pe care le observăm. Citim despre ele în povești, dar nu le credem a fi reale. Acum să luăm exemplul unui sceptic, precum James Randi, care și-a construit o carieră din afirmarea că magicienii de la teatru ori circ nu sunt reali. Pe bună dreptate, a dovedit că cauzele erau reale, deci fenomenele nu erau magice. Or, dintr-un alt punct de vedere, a dovedit că observațiile erau false, așadar magia nu era reală. Arthur C. Clarke a spus că orice tehnologie care este suficient de avansată este identică cu magia. Pentru că principiile științifice care stau la baza tehnologiei suficient de avansate nu sunt recunoscute ca realitate de o societate primitivă (precum cea a noastră dacă extraterestrii ar sosi din ceruri mâine). Definiția aceasta e robustă.

Mult mai important este: definiția aceasta e *grozavă* pentru sufletești. Recunoaștem valuta ca fiind reală? Nu? Atunci tranzacțiile financiare care fac lumea să se învârtă sunt magice. Sunt născute în urma unei gândiri magice. Credință manifestată, așa cum vrem să o facem. Îl recunoaștem pe Deus ca fiind real? Nu? Atunci rugăciunea este magică. Recunoaștem zeița Wicca ca fiind reală? Nu? Atunci Wicca e magie. Dar fiindcă nu punem preț pe realitate, putem să folosim Wicca dacă vrem să o facem. Sufletismul nu are niciun fel de obiecție față de crezurile magice. Când ne folosim voința ca să ne construim concepția față de realitate, facem ce se numește magie. Ideea noastră că realitatea e neadevărată e în sine neadevărat. Cum poate fi? Magia stă la baza practicii sufletismului.

Văzând situația în acest mod are beneficii. Minteă umană are un mare beneficiu de pe urma abilității de a își deriva credințele de la o anume sursă. Dacă nu realitatea, atunci ce? Magia e răspunsul. Credința în magia pe care o puteți controla pentru voi înșivă/înșevă **vă** va face mai buni la comanda propriilor percepții. Este un efect placebo, nimic altceva. Dar dacă e totul în capul vostru, e totul în regulă, pentru că capul e unde vă mențineți viziunea asupra lumii.

Anumite idei dintre cele descrise pot părea greu de crezut. Dar asta este pentru că realismul stă la miezul tuturor asumărilor noastre culturale. Vă recomand să vă deschideți mințile pe cât mai mult posibil și să luați ideile acestea cu curiozitate. La final, am o listă de citit:

Pentru ficțiune care explorează idei care oarecum sunt precum cele sufletiste, citiți romanul lui Ada Hoffman, „The Outside” (Afară) și continuarea „The Fallen” (Cei Căzuți). Nu are vreo relație cu Donald, pură coincidență care mi se pare interesantă.

Pentru un ghid al magiei care funcționează extraordinar de bine cu o perspectivă sufletistă, citiți „Psychonaut Field Manual” (Manualul domeniului psihonauților) de Archtrairor Bluefluke. PDF-ul este valabil gratuit online.

Ca să vorbiți cu sufleteștii direct, vizitați-Mi server-ul de Discord The Outside aici: <https://discord.gg/XjF6r26wtT>. Sau, în schimb, vizitați <https://reddit.com/r/soulism101>.

Dacă vreți să jucați un joc ca un personaj sufletist, găsiți-vă niște prieteni cărora le plac jocurile de societate și cumpărați-vă jocul lui Jenna Moran, „Glitch: A Story of the Not” (Glitch: Povestea a ceea ce nu este).

Nu este primul manifest sufletist, dar este un sumar rapid a teoriei pe care am răspândit-o pentru doi ani și jumătate, valabil în aprilie 2023. L-am scris în speranța că va putea să pună bazele unor crezuri fundamentale rapid și clar într-o manieră care răspunde celor mai frecvente întrebări și plângeri fără a nevoi o dezbatere lungă. Dacă cineva ar vrea să aibă o dezbatere după ce ați citit acest manifest, sugerez să Mă contactați pe Discord.

Realitatea delenda est.